

то царство на Гдѣа нашегѡ
и спасителя Исуса Хрѣта.

12 Заради това не щемъ
да се ѡблѣвимъ да ви вос-
спомѣнѡвамъ секога за тѣа
(работы), ако и да ги знаѣ-
те, и оутверждени сѣе въ
истина та колѣто сега дър-
жите.

13 Мыслимъ обаче да е
праведно, до гдѣто се на-
хождамъ въ тѣа (тѣлесна)
хижина да ви възбѣжда-
вамъ съ воспоминаваніе.

14 Понеже знамъ защо скѡ-
рѡще да ѡстаѡвимъ тѣа хи-
жина, какѡто що ми каза
и Гдѣа нашъ Исусъ Хрѣтосъ.

15 И всегда ще да се по-
мжимъ да къ вые и послѣ
по моѣто скончаніе помни-
ли тѣа (работы).

16 Защо то нѣе не послѣ-
довахъ мене на хитроизмысли-
ны касни, когѡто ви про-
повѣдадохъ мене сила та и при-
шествіе то на Гдѣа нашегѡ
Исуса Хрѣта, но со свои те
очи видѣхъ мене негово то ве-
личествіе.

17 Защото оиъ пріа ѡбѣга
Оца честь и слава, когѡто
дойде камто него такѡвъ
гласъ ѡ великолѣпна та сла-
на: тоа е сынъ мой воз-
любленнши, въ когѡто е
сичко то моѣ благоленіе.

18 И тоа гласъ нѣе чѣхъ мене че
слѣзе ѡ небо то, като бѣхъ мене
съ него на свѣта та гора.

19 Я ѡсвѣтъ това, имаме
по вѣрно прорѡческо то слѡ-
во, и добре стѡвѡте вые
защото внимѡте на него,
като на свѣтилникъ който
свѣти въ тѣмно мѣсто, до
гдѣ да начне да се разсѣ-
мнова, и да и згрѣе денница
та въ серца та ви:

20 Понеже това първо знаѣ-
те, защо нѣкой нѣма властъ
да и толкува нѣкое про-
рѡчество въ писаніе то по
своа та вола.

21 Защото нѣкое прорѡ-
чество не е прорѡчествовано
нѣкога ѡ произволѣніе че-
ловѣческо но ѡ стѡгѡ Дха,
като се просѣщавали свѣ-
ти те вѣи и человекѡу, го-
ворили са го.

ГЛАВА В.

По имало е и лжливии про-
рѡцы по междѡ народѡтъ,
какѡто и по междѡ касъ
ще да бѣдатъ лжливии оу-
чителни, който ще да вовѣ-
датъ ереси гдѣителны, и
понеже се ѡричатъ ѡ госпо-
дина (своегѡ) кѣйто ги е
искѡпиль, ще да привлѣчатъ
на себе ги скѡра погикель.

2 И мнозина ще да послѣ-
дѡватъ по нѣхъ и те развѣ-
щенни (оученіа), заради
който и истинно пѣтъ
ще да се похди.

3 И заради лакомство то
(си) ще да ви оуловатъ съ